

კობს სხვადასხვა ფრაქციების დავალებით, მას არ შეუძლია ამ საკითხზე გარკვეული პასუხის მიცემა, რადგან დღევანდელი ვერ გათვალისწინებული არა აქვს, თუ რა საკითხს მიაქცევს სათათბირო მეტს ყურადღებას. პროგრამა მუშაობისა მაშინ შემუშავდება, როდესაც გადაწყვეტილი იქნება სათათბიროს მოწვევის დრო.

ფრაქციათა წარმომადგენელთა საჭიროთა მიზნით სათათბიროს საჩუქროთ მოწვევა: 1) რადგან საჭიროა შევქნათ ცენტრალური ორგანო გარის სურსათის მისაწოდებლად და 2) რადგან სხვა და სხვა საზოგადოებრივ წრეებს, ორგანიზაციებს, მრეწველთა წრეებს და სხვებს საჭიროთა მიზნით სათათბიროს მოწვევა.

ქვეყანა—დაუმატა მილიუკოვმა— სათათბიროსაგან ბევრს რავეს მოელოდა და მასზე დიდს იმედებს ამაყარებს, საზოგადოებამ ღირსეულათ შეაფასა ის ცვლილება, რომელიც მოხდა და ამასთანავე იმედოვნებს, რომ დანარჩენი რეფორმებიც მალე განხორციელდება.

მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარემ სრული იმედი გამოთქვა საბოლოო გამარჯვების შესახებ და დასძინა, ასეთი თუ ისეთი ცვლილება სამხედრო ასპარეზზე ონზე ვერაფერს გავლენას ვერ იქონიებს.

სათათბიროს ზოგიერთმა დეპუტატებს, სხვათა შორის მილიუკოვს და პეტრუშკოვს, სწამთ რუსეთის საბოლოო გამარჯვება, მაგრამ ამასთანავე საჭიროთა მიზნით ერთნაირი სიფრთხილი და ყველა გარემოების აწონ-დაწონა. მართა ოპტიმიზმი საკმაოდ არ არის და დეპუტატებს საჭიროთა მიზნით აცნობონ მთავრობას თავისი შიში, ვინემ მიეცენ განუსაზღვრელ ოპტიმიზმს, რომელსაც, შეიძლება, ცუდი შედეგიც მოჰყვებ.

გორემიკინმა მოისმინა დღევანდელი აზრი და აღნიშნა, რომ მას არ შეუძლია სათათბიროს მოწვევის დრო გარკვეულათ აღნიშნოს, რადგან ამისთვის საჭიროა შეიკრიბოს სხვადასხვა უწყების მატერიალები.

ამაზე ფრაქციათა წარმომადგენლებმა შენიშნეს, რომ მათ საჭიროთა მიზნით იცოდენ ის დრო, თუ როდის იქნება მოწვეული სათათბირო რადგანაც საჭიროა მოიწვიონ პეტროგრადში დეპუტატები და შეიმუშაონ მოქმედების პროგრამა.

26 ივნისს მოხდა მინისტრთა საბჭოს სხდომა და მაშინ გამოიკვა სათათბიროს მოწვევის დროც. 27

ივნისს გორემიკინი აცნობებს მინისტრთა საბჭოს დადგენილებას სახ. სათათბიროს თავმჯდომარეს.

3. მილიუკოვის თხოვნით, გორემიკინი გააცნობს მინისტრთა საბჭოს დეპუტატის აზრს.

საზრუნავთა პრესა რუსეთის შინაური პოლიტიკის შესახებ.

გაზ. „მატენი“ თანაგრძობით აღნიშნავს რუსეთის სამინისტროში მომხდარ ცვლილებას და რუსეთ-პოლონეთის თათბირს. გაზეთი ადასტურებს, რომ რუსეთის შინაური პოლიტიკაში დიდი ცვლილება მოხდა. „ტემპის“ აზრით, პარლამენტის წრეების გავლენა რუსეთში თანდათან ძლიერდება.

ამერიკა და გერმანია.

ვაშინგტონიდან იტყობინებენ, რომ გარეშე საქმეთა მინისტრს ლანსინგს ბერლინში მყოფმა ამერიკის ელჩმა გერარდმა მოხსენება წარუდგინა გერმანიის მთავრობის განზრახვის შესახებ წყალქვეშა ბადოლის თაობაზე. ეს განზრახვა არ ეთანხმება ამერიკელების მოთხოვნებს.

ამავე დროს ამერიკაში გერმანელების თავდასხმა გრძელდება. ყუმბარის აფეთქებით სრულებით განადკურებულია ცენტრალური საბოლიციო ნაწილი ნიუიორკში. კანადაში, კვებეკის ახლოს, აფეთქდა ასაფეთქებელ ნივთიერებათა ქარხანა. შვიდი კაცი მოკლულია. აფეთქებას აპრალეზენ ერთ ერთ გერმანულს, რომელიც წინათ პოლიციის აგენტათ ითვლებოდა.

ვინ გაიმარჯვებს?

(შემდეგი ის. „სამ.“ № 117*).

ვისთვის ხელის მოგვარებას უფლებადგენენ

მეორე ნახევარ წელს იყენებენ დასაწყისად ახალი ფული დასაწყისად დასაწყისად

ერთი დღე სოფელად.

(განცხად.)
გაგრძელება ის. „სამშობლო“ №-117.

ყველაფერი ამ ქვეყანა წარმავალია, უკვდავი მხოლოდ მისწრაფება და მინისა ბუნებისადმი... ბუნება და მხოლოდ ბუნება არის სპექტაკლი, სწორი, სამართლიანი!..

აღამიანმა თვითონვე დაამახინჯა თავისი ბუნება და, დაე, იკვსოს, ვიდრე თავის ცოდვებს თვითონვე არ გამოისყიდეს!..

ბუნებაში არ არის წვრილობანი და არ არის სხვილობანი. არის მარტო ერთი სიციცხლე დაუსრულებელი, სიციცხლე ხმა შეწყობილი, სიციცხლე ერთი მეორისაგან დაფასებული, ერთი მეორისაგან შეწონილი.

საცოდავი სანახავი იქნებოდა ბებერი წიფელი, მის ქვეშ რომ ნორჩი ბაღახი არა ბიბინებდეს და ტყის მშვენიერი ყვავილნი არა ფშვინავდნენ.

საბრალო სანახავი იქნებოდა ბორჯღლიანი მუხა, მის გვერდით რომ არ ირხეოდეს გრუზა რცხილა, არ შრიალეზდეს ფრთა-გაშლილი თხილი, არ ბუბუბუტებდნენ გულჩაბრბოლი ვერხვები.

თვალს წაუზღუნდა კაცს ტრიალი მინდორი, რომ იგი კვარცხლბეკად არ უხდებოდეს თვალ უწყვეტელ მთას, — კალარით მოსილ მთას, — რო-

წერილი ონის ებრაელების

რაბინის ღვაწლით გააზრებისადმი.

(დასასრული ის. „სამშობლო“ № 117).

გსტკვი და ვიმეორებ: — ჯერ ძალა მერე სურფლი. ყველა პატროსანი, გულწრფელი და ხალხისადმი და განსაკუთრებით, თვისი ერისადმი გულშემატკივარი იმას უნდა ცდილობ-

მელოცეს გუმბათთან შედარებით მხოლოდ უბრალო ღილია, რომელიც დაუბნევია ბუნებას თავის ხავერდოვან პერანგზე, რომ დრო გამოშვებით მობუროს იგი მწარე ფიქრებით, და მერე გადაიყრის რა შეზღუდიდან შევლრუბლებს, თვალმ მოკრიალეზულმა შესძახოს ცას:

— მომეცი სიბოლო... სინათლე... სიკეთე და მე გაჩვენებ რა ღამა-ზია, რა ჰარმონიულია ჩემი სიციცხლე!..

მაშ იწავლეთ სიციცხლე ბუნებისაგან, აღამიანებო!..

ან რას ნიშნავს თქვენი ერთი-დამთქნარება სიციცხლე იმ უკვდავებისათვის, რომელიც განსახიერებულა ჩვენის სამშობლოს ბუნებაში?!..

აბა, შეხედეთ ამ მინდვრებს, ამ ტყეს, ამ მთებს, ამ მღინარეებს... იცით, გესმისთ იმათი ენა? განგიცდიათ მათი ძლიერება, ავიწონიათ მათი საიდუმლოება? გისარგებლნიათ მათის სიმდიდრით, იცით კი საიდან და როგორ მოუაროთ?

— არა, ჩვენ არა ვიცით-რა და ქვეყანას კი ხსნას ვუბრებთ! ჩვენ დავმორდით ბუნებას და-ამაყებს თავისის უვიციობით, — მხოლოდ ბორკილები და ხუნდები გაგვიქედნიან! წამოვიძახებ რიონის ხეობის სიკეთეს და მწარე ამოხვრის შემდეგ თან-ჯარას გადავიყვებ!..

დეს, რაც შეიძლება, ხელი შეუწყოს ხალხის კულტურული აღორძინებას, რომ გონიერად და ზნეობრივად, აწილდეს და მათი გინდა ერთი ძლიერია ყოველივე უცაბედ მოვლენების წინაშე, რადგანაც მას საამისო ძალა უკვე მოეპოვება, იცის თუ რისგან წარმოიშვა მიზეზი და რა გზით შეიძლება მისი გასწორება. როდესაც იცის მისი წარმომშობი მიზეზი, შეუძლია ამ უბედურების ძირს მაგნოს და ყოველივე უბედურება სათავეშივე მოსპოს.

თუ ცოდნა ასეთი კარგი ძალაა ყოველივე უბედურების წინააღმდეგ, მით უფრო იგულისხმება ის, რომ უცოდინარი, გაუგებელი პირი, ყოველ უბედურებასთან სუსტია. სულ უბრალო, ცუდ მოვლენას შეუძლია მასზე გამანადგურებელი გავლენა იქონიოს. შეიძლება ეს ჩვენს რაბინებს არც კი ეხმოდეს, მით უფრო, რომ ხალხს უქადაგებენ პალესტინის აღდგენას და იმევე დროს, რაც პალესტინის აღდგენისათვის მიუცილებელი მკვეთრი იარაღია, ამას კი არ აწვდიან.

ეუბნებიან: იზრუნეთ, რომ დაცემული იერუსალიმი აღადგინონ, ილოცეთ, რომ ისრაელთ ერთი არ მოიხსნას და არ დაიღუპოს, მის სამშობლოს გარეთაო, და ამავე დროს ხალხს ეუბნებან ებრაელ ხალხისთვის სიღარიბე ისეთი კარგი რამ არის, როგორც თეთრ ჯორზე წითელი უნაგირიო. ძნელი გასაგები და ძნელი ასახსნელია ისეთი აღამიანის მოქცევა, რომელსაც თვისი თვითონაც არა ესმის არა. მე არ ვიცი, რით აიხსნება მათი სიტყვების გაუგებრობა, თუ არა მათივე გაუგებრობით, როგორ მოგწონს ბ. რაბინო! რაბინებს ებატებათ ეს დანაშაული მათი გაუგებრობით? მაგრამ, განა საყვედურა, ცოდვების მხილება და პატიება გვიშველის? არა! მე მგონია შეიძლება კიდევ სხვა გზაც მოიძებნოს, თუ არ დავიხარებთ.

არიან, ბევრი თუ არა, იმდენი მაინც, ქართველ ებრაელებში ინტელიგენტები, რომ მათ შეუძლიათ კოტა განათლება შეიტანონ თავის ხალხში. ამას წინეთ ერთ კარგათ მომზადებულ ინტელიგენტს შევეციოთხე, თუ რას მიეწერება თქვენის ასეთი გულ-გრილობა საერთო საქმისადმი მეთქ, და უცებ და გარკვეულად მიპასუხა, ვის აქვს მაგისი დროვა. ესეც კმარა, მგონია, რომ უმაღლესი სწავლით კაცს თავი მო-

ამ დროს მატარებელი ერთ მოსახვევში მიკლანკებოდა. პატარა კორდზე ტან-აყრილი მუხები ირხეოდნ და მათ ძირში გამოხსკეული ყვავილები ისე საყარლად ილიმებოდნ, რომ გინდოდათ ჩაგეკოცნათ, როგორც ჩაქოცნით ხოლმე უმანკო, საიდუმლოთისაგან თვალმ თმა ხუჭუჭა თქვენის ბავშვისას!..

თვლი გავაყოლე ამ ყვავილებს და მათმა უებრო სილამაზემ დამავიწყა ყოველივე ბოროტება მხეცად ქვეულ აღამიანებისა...

მაგრამ ეს იყო ერთ ღრანგს... მატარებელმა შეჭკვილა და რიონის სადგურის ბაქანზე გაჩერდა.

ხალხი ქანქველასავით აირა. მათ შორის გამოჩნდა ყვარჯნებზე დაყრდნობილი, გაყვითლებული ქაბუკი. გული ჯვარ-შენდლებით ჰქონდა მორაული, მაგრამ თვალმ-ში ისეთი სევდა ჩაჰკვდომოდა, რომ მის დამნახველს, თვალმინ დამიდგა ის სისხლის მოარვევი, რომელშიაც ახლა მთელი კაცობრიობა სტურავს.

ოცნების მიიდან ძირს დავეშვი და ბუნების სილიაღით აღტაცებული კვლავ ყოველდღიურ სიგლახეში გავიხევი.

ია ეკალაძე.

(შემდეგი იქნება)

ლაქვარდოვან ცის გუმბათზე აციმციმდა ვარსკვლავთ გროვა და მიღამოს ფერ-მიზნედილს ვერცხლის მტვერი დაათოვა; გაფერმკრთალდა სივრცე ცისა, გაფერმკრთალდა მთა და ბარი, აცილდა ვარდის ტუნზე ცის ცრემლები დანაცვარი.

აბა, შეხეთ, აღმოსავლით ამოგორდა მშვიდით მთვარე, მთვარე ნაზი, შუქ-გამკრთალი, მონარარე, მოელვარე და მისცურავს ვარსკვლავთ შორის ნელის თრთოლვით სხივთა მფრქვევი, ობოლ სულთა მობაასე და ტანჯვათა გამომწვევი.

ხავერდოვან მთის თხემიდან მსუბუქ ფრთებზე ნაზ-ნარჩარად გადმოფრინდა სიო გრილი და დიწყო თრთოლვა წყნარად; მთის მწვერვალსა, ცად აბჯენილს, მოეცალა ნისლთ სპოხი და გამოჩნდა სიამაყე ჩემის ტანჯულ სამშობლოსი.

სიჩუმეა, სდუმს მიღამო, არ ირხევა არც ფოთოლი, ზღვამ შესწყვიტა ლოცვა დამის, ზვირთთა რხევა და ჩოჩქალი; მხოლოდ შორს, შორს მთის ორწოხით გამოისმა მღერა ტკბილი, ციურ ჰანგთა უხვად მფრქვევი, ღვთიურ გრძობით განზანდილი.

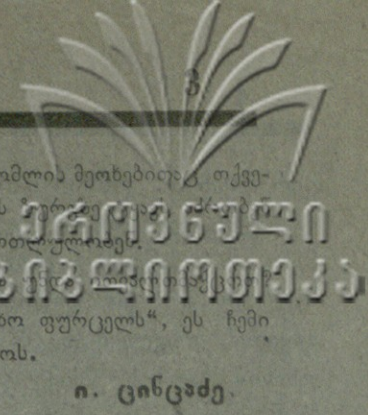
ეს ვინ ჰქვენისი? ახ! ბულბული კვლავ დასტორის მშრომელ მხარეს და შესჩივის გულამოსკვნით ცას და მიწას, არე-მარეს

„მარქვით, მარქვით, რად ეტყვიან ჩემს სამშობლოს, ქვეყანად რჩეულს, ასე მკაცრად, ასე მტრულად, რად ედარეთ ბოროტ წყეულს?“

ნუ თუ არ აქვს დასასრული ამ ტანჯვასა, სისხლთა ჩქერას, ვაპ, სამშობლოე, რის მოვისმენ თავისუფალ შენს სიმღერას!“ და ვარსკვლავნი, ბადრი მთვარე, ისე თრთიან, ისე თრთიან, თითქოს ტანჯვას და სიმწარეს ბულბულისას განიცდიან.

სიო გრილი ნარჩარ რხევით ისე დაჰქრის და ჩურჩულებს, თითქოს იგეც გრძობს ბულბულის გულის სევდას, გულის წყალულებს. და ამ ღამეს გული ჩემი ისე კრთის და ისე ღელავს, ისე ტოკავს, ოდეს უმენ ბულბულის ხმას, — გულის მსერავს, — თითქოს უნდა მკერდსა მოსწყდეს და ჰქროდეს, ვით ქარიშხალი, და მოედოს ცას და მიწას, ვით მრისხანე ცეცხლის ალი.

აღ. როანასპირელი.

აქვს, და იმდენად დახარბებულია საერთო და საზოგადო საქმიანობის, რომ ცოტადღნი დროც არააქვს ამაზე იფიქროს. ნეტავი ვიცი, რას ფიქრობდნენ და რა მიზნით მიიღებდნენ უშუალოდ სსსრ-ის სახელმძღვანელო კულტურის, და მთლიან სსსრ-ის დიპლომათს ასე დალაღა ეს ვაჟბატონები, რომ ცოტადღნი მუშაობაც არ შეუძლიათ? როგორც გეტყობა ცოდნასა და გონებრივ განვითარებასთან ერთად, მათში განვი თარბებული ყოველივე გულგრილობა და გულგრილობა თვისი ერის კეთილ დღეობისათვის. და განა ამათაც ებატონებოდა? უშუალოდ განათლებაც ასეთი უნდა?

დასასრულად ორიოდე სიტყვა, თქვენთან! როგორც გავიგე, 15 წელზე მეტი იქნება, რაც ონის ებრაელების რაბინათ ბრძანებით, ჩემდა სამ წუხაროთ, მე თქვენ დღემდის საკმაოდ ვერ გიცნობდით. რამდენადაც ამ ხელთ ხანში ვარ. „სამსურველი“ მოთავსებული თქვენი წერილები წავიკითხე, მაქვს საბუთი ვიფიქრო, რომ თქვენ საქმით მომზადებული ვირი ბრძანდებით. გეტყობათ კარგათ იცით ჩვენი ერის წასული და აწმყო ისტორია და, რამდენადაც თქვენი წერილების შინაარსიდან სჩანს, თქვენში საქმით სრულყოფილი სისხლი. მივიჩნევ, რატომ აქამდის არ იღებდით ხმას? ისიც მიკვირს თუ რამ გამოიწვია, რომ მინცა და მინც, მოხდეთ ისეთი აღგონებები, როგორც არის „აზნი“ და არა უფრო გამოჩენილ ადგილზე.

ვიცო, რომ თქვენც კარგათ იცნობთ ქართველ ისრაელების ცხოვრებას, მათ კულტურულ ავლადიდებას, და რატომ აქამდის ხმა არ ამოგრიდათ?

შეძლება თათვის გასამართლებელი საბუთიც გქონდეს, მაგრამ მე მინც არ შემიძლია არ გისაყვიდეთ, რომ დღემდის ასე რიგით გ ჩემებულ იყავით. იმედი მაქვს, მომავალში მინც არ დასტოვებთ ქართველ ისრაელების ცხოვრებას უყურადღებოთ და მათ საღათას ძილისაგან გამოაღვიძებთ. ვისურვებთ კეთილი მიზნის კეთილად მიღწევას.

დ. პაპესტინელი

წიგნი შეიცავს 153 გვერდს. წიგნი კარგათ არის გამოცემული და ღირს ერთ აბაზათ. იყიდება თ. ა. მთავარი წიგნის მაღაზიაში.

◆ **აბრეშუმის პარკი.** ქუთაისში პარკის ყიდვა ვაჭრებმა დაიწყეს 12 ივნისიდან, დღემდის მათ უყიდიან სულ 4,500 ფუტი პარკი. საზოგადო სასწრაფო შემდგარი არის კომისია ქუთაისის გუბერნიის საბრეშუმო სადგურის ინსტრუქტორის ი. ქუთათელაძის მეთაურობით, კომისია ეწვევით მუშაობს და თვალყურს ადევნებს ყოველივე უწყისობას. კომისიაში არიან: პ. მებუროვილი, კ. მესხი, ვ. ვანიანი, გ. კოლაძე და ნ. ჩოგვაძე.

◆ **როგორც სოფ.** მათხოვიდან გვწერენ, 25 ივნისს იქ მდ. ცხენის წყალი ძალზე ადიდებულია. წყალს ამ სოფელში წაუღია 39 სახლი. დაუხრჩვია აგრეთვე ბევრი შინაური ოთხფეხი და შინაური ფრინველები.

◆ **ჯარში გაწვეულთა დახმარება** თავად-ანაუთთა კომიტეტს დღემდე ჯარში გაწვეულთა ოჯახებისათვის დაურიგებია 2,000 მანეთი.

◆ **კვირას, 5 ივნისს, ქალაქის ბაღში** ქუთაისის დრამატული საზოგადოება გამართავს დიდ საჯარო სერირობას, თავისი საშუალების გასაძლიერებლად.

◆ **გუშინ, 1 ივნისს, ქუთაისის სადგურზე** შემდეგი უბედურება მოხდა. დილით ათ საათზე სადგურის ქარხანაში (დებო) ღებავდნენ მახუთის დიდ ქვაბს. ქვაბის გადბრუნების დროს—ქვეშ მოკლანა სამი მუშა. ერთ მათგანს იაკობ კინწურაშვილს ქვაბმა გადაუარა და თავი გაუქუპა. კინწურაშვილი იქვე გადაიცვალა. დანარჩენი ორი მუშა გადარჩა.

◆ **როგორც დ.** ხარკაულის გვწერენ იქაურ ინტელაგენციას შეთავაზობთ, 25 ივნისს, აკაკის გადაცელების სასწრაფო წლის თავზე, გამართება აკაკის საღათს.

◆ **მოსკოვიდან** ამ დღემდე ჩამოვიდა იქაური ცნობილი ფირმის ნოღვის წარმოამდგენელი პ. პაპალი, რომელიც პარკს გარკვეულ შემთხვევით გაწვინდა ქუთაისის ბაზარზე პირველი ხარისხის პარკი 17 მანეთად ფასობდა მეორე ხარისხის 15 მანეთად. პარკი მუშაობა ყოველდღე შეიძლება 300-დან 500 ფუტამდე.

◆ **როგორც ქ.** ნუხიდან გვწერენ იქ აბრეშუმის ნელი პარკი 20 მანეთად ფასობს. ხელი კი 65 მანეთად.

◆ **ამ ქვემოთ ქუთაისში** აბრეშუმის პარკის ყიდულობდნენ ძმ. გოკიყელები, ავ არქისოვი და აზნ. და მოსკოვის ფირმის ნილოვის წარმოამდგენელი.

◆ **ზარსკვეს, 3 ივნისს, ქალაქის თეატრში** მართა მღვანის, დათავა ხარკვახის და ან. შერუსის მონაწილეობით წარმდგენდა იქნება დ. კრის თავის ცნობილი პაეს „სამსურველი“ ინსტრუქციული დრამა 5 მოქ. და 7 სურათად. ფასება დაკლებულია.

მ. შ. შ. კითხვის საზოგადოების ქუთაისის განყოფილების წამართა კრება.

(განმარტება იხ. „სამს.“ № 117).

პ. წიგნი. შეკითხება გამგეობას და კრებას, დღეს ა. კრინიკის ვასამაროლები, თუ საზოგადო საკითხებს ვარჩევთ; თუ ს ქვეს ვაკეთებთ იმზე ვილაპარაკოთ.

თავდაპირველად წინადადება კრებამ დადგინა ბ. კრინიკის საყვედური გამოცხადოს, ახლა ამ კრებაზე შეგიძლიათ ან მოახსნათ და ან დაამტკიცოთ და დადასტუროთ.

ს. რაბაქიძე. სულ ერთია, ბატონებო, ბ. კრინიკი საყვედურს მაინც არაფრით თვლის, რადგან მისთვის მნიშვნელოვანია არა აქვს.

ა. კრინიკი (გაცხადებული) მე არ ვღებულობ თქვენ საყვედურს, თორემ კრებისას კ. ს. რაბაქიძე—როდესაც სხვა და სხვა კომისიაში გირჩევნ, თუ დრო არა ვაკეთ, ნუ მიიღებთ თავზე; აქ თავის მართლებად უდავლია; დანაშაულობა უნდა აღიაროთ, რომ თქვენი დაუდევრობით საზოგადო საქმე შეაფერხეთ.

გ. დადი. აცხადებს, თუ ბ. კრინიკი მოვიდა დღეს კრებაზე და ბოლოში მოხდა, ეს იმას ნიშნავს, რომ ის ამ საზოგადოებას პარტიკულურად ანგარიშს უწყებს, ამიტომ ამის გამო შემოაქვს ასეთი ფორმული: კრება მსუხარბებს გამოთქვამს იმის გამო, რომ ბ. კრინიკი დრო ვერ იწოვა და გამგეობის რევიზია სხვათაგან ერთად ვერ მოახდინა.

კრებამ მიიღო ასეთი ფორმული.

გამგეობის წევრი ა. პაქრაძე ლაპარაკობს სარევიზიო კომისიის მოხსენების შესახებ და მსუხარბებით არჩევი კომისიის მოხსენებას და სხვა და სხვა განმარტება-ანგარიშს შემდეგ გამოკავს დღეციტი არა იმდენი, რამდენიც საარ. კომისიის გამოსვლია, არამედ 100—120 მან. დასასრულ უკეთეს შემდეგ დასკვნას: „ნამეტანი გართულდა საზოგადოების წარმოება, განსაკუთრებით ამ ომის დაწყების შემდეგ და თუ ეს უფრო კარგად იქნას დაყენებული საქმე, გადაიდოს თანხა და მოწვეულ იქნას სპეციალისტი მონაგარიშე, რომელიც სტამბისა და გამგეობის ანგარიშებს რიგანად აწარმოებს.

გამგეობის წევრი ს. სურდაძე წიგნების გამოცემა-გავრცელების შესახებ იძლევა განმარტებას; ამბობს, რომ სარევიზიო კომისიის შენიშვნა, წიგნებიდან (დავრები) არაფერი ჩანს გამოცემისა და წიგნების გაყიდვის შესახებ, არ არის საპარტიკულიანი, რადგან ყველა გამოცემული წიგნების შესახებ დაწვრილებით ცნობები გამგეობის წიგნში; რაც შეეხება იმას, თუ რამდენი წიგნი გაყიდეთ, ან რამდენი დარჩა გაუყიდელი, ამის შესახებ ცნობების შეკრება შეუძლებელია, რადგანაც პრინციპებიდან გვიგვიანებენ და არ გავიძვევენ ცნობებს; ჩვენ შეგვიძლია მხოლოდ აღვნიშნოთ, თუ რამდენი ფული შემოვიდა ამა თუ იმ წიგნიდან, რაც ჩვენ დავთრებში აღნიშნულია.

ბ. მისეშივილი ლაპარაკობს ყულაბებისა და საკვიტანციო წიგნების შესახებ; აღნიშნავს, რომ ყულაბები ცოტა შემოსავალს იძლევა და სპეკულაციო წიგნებს თავის დროზე არ აბრუნებენ აგენტები; ბოლოს ეთანხმება ბაქრაძის დასკვნას და იტყვის, რომ ბუღალტერიის მოკლდეს არ მოუვა ასეთი პატარა შეცდომა ანგარიშებში, ხოლო ისეთ ადამიანს, რომელიც ამ მოვალეობას სხვათა-შორის ასრულებს, ყოველთვის მოუვა ასეთი შეცდომა.

ტ. ვაფანტიეს შესწორება შეეპქს ცამბის ანგარიშების შესახებ; იგი ლაპარაკობს: მიუხედავად იმისა, რომ გამგე სტამბისა გადაიცვალა, ომია, სტამბა მინც ასწორებს ანგარიშებს და მოკლებს სტოვებს.

ბ. ურატაძე აცხადებს, რომ სარევიზიო კომისიის არავითარი განხრება არ ქონია ურამოვნება გამოეთქვა თვალის მოხსენებით კრებაზე, თუ წიგნების გამოცემის შესახებ ვთქვით, რომ გამგეობის მიერ ნარჩენები დავთრები არავითარ წარმოდგინას არ იძლევა, ეს იმტომ, რომ ჩვენ ვერავითარი ანგარიში ვერ გამოვარკვეთ ამ დავთრებში და ვერც გამგეობამ აგვისა ეს;

აბსთანავე სტამბის, საწვრო ფულების და ყულაბების ანგარიშების შესახებ გამოთქმულ შესწორებაზე ორატორები პასუხ ად განმარტებას დღემდე.

(შედეგები იქნება).

დღით დახარბალა სოფლები: ღვინო-გელავერი და ძეძილი. ამბობს კრებულმა მდინარემ ბევრს მოსტაცა უძრავი და მოძრავი ქონება.

სამშობრივ შესახებ იყო აზირობებული მდინარე, რომელსაც მოპქონდა თუ სახლი—საგებ—სახურავი ქუჩულები, აკენები დამრჩველი ბავშვებით და სხვა—საწყალი გლეხის ოჯახის მონატაცებით. უმეტესსა შინაგან იტარებდა ადამიანი, როდესაც ცალკე მთავრობდნენ ადამიანის სხეულებს. რამდენიმე დამრჩველი კაცი დიქარეს—ს. ძეძილეთს, მაგრამ ვინ არიან—საიდან არიან არ იციან—ჯერ არ დაუსაფოავებიათ. მოპქონდა წყალს ქალი, რომელსაც პქონდა გულში ჩახუტებული—პატარა ბავშვი—მდინარე შუა გულში იკრავდა—დაქერა შეუძლებელი იყო.

საქონლის მსხვერპლს საზღვარი არა აქვს. ხიდები და ბორანები ცხენის—წყალზე ხომ სულ წაიღო. გორდისკენ და ლეჩხუმისკენ მიმოსვლა ცხენით შეუძლებელია.

სოფელ ცხუკურში მოდის მდ. სემი. მისმა ადიდებამ დღით დახარბალა სოფლები. ბევრი წიქვილი წაიღო, ბევრი დაამტვრია. ჯერ სიმინდის შონა სქირს და აწი დაჟებ გასქირდება.—ასეთს აუტანელ მდგომარეობას განიცდის შემოსხენებული საზოგადოება სხვებთან ერთად შინაშილი, უსახლობა ბძაოლის ველიდან—ღვიძლი შვილების ცული ამბები—ხომ მთლად სასოწარკვეთილებას უორკვებს ბევრს.

საქარა, ჯეროვანი ყურადღება მიქცეს და დახმარების წყარო გამოინახოს წყლით დახარბებულებს.

რამიო შპ—ძი.

და დაბრკევა, რომლიც მოხებიცა თქვენისთანაში ადამიანს ებრუნებოდა და თან თავსაც მართლებდა.

მაგრამ როდემდე უნდა იქნება ეს წესი წესი „სახალხო ფურცელს“, ეს ჩემი წერილი ვადაბეჭდოს.

ი. ცინცაძე.

ქართველ ქალთა საზოგადოების სასწავლებელი.

(გასასრული, იხ. „სამსურველი“ № 117).

უნევერსიტეტი რუსულიც არა გვაქვს და ქართულს ვინ მოგვცემს და რომც მოგვცენ ჩვენ რაი მერე? იქ ისწავლიან ფულიანები, ხალხის უმრავლესობა—კი ისე ემტვრება ფულს, როგორც მუსულმანი ღორის ხორცს და ნემცეკ სტუმარს. ახალი ტიპის გინეზიას, როგორც ვხედავთ, ისეთი ფართო მნიშვნელობა არასოდეს არ ექნება, როგორც ზოგიერთები ფიქრობენ. კარგს ნიადავზე დაყენებული სასწავლებელი მაშინ არის სასურველი, როცა დაირბებს შეძლება მიეცემათ—იქ აღზარდონ თავისი წიგლები და, თუ ისინი ვერ გაზრდიან, ვინც გაიზრდება, ის მინც ხალხის საქთილდღეოდ უნდა ზრუნავდეს. მაშ, როგორი ტიპის უნდა იყოს ეს ახალი სასწავლებლები, რომ ხალხს შესაფერი სამსახური გაუწიონ? აი—კითხვა, რომლის გარშემოც დიდა დავიდარბა ატეხილი და ჯერაც ვერ გაურკვევიათ იგი, თუ შეეძლებოდა არ მივიღებთ ჩვეულებრივ ორომტრიალს საქ. საზ. კრებებზე.

თუ გწამს, რომ მდამო ხალხის შეგნებაზე დამოკიდებული ერის კეთილ-დღეობა, მაშ ისიც იწამეთ, რომ ამ ხალხს გვარში უღვია და გმსახურება სახალხო სასწავლებელი, რომელიც პირში შვილია დაჩაგრული კლასისა და კიდევ იზიარებს მისს ქირსა და ლხენას, თუ ყველა ეს გჯერათ, მაშ დაიჯრეთ, რომ ყველაფერზე უფრო საქართველს ესაჭიროება შეგნება სახალხო სასწავლებელი. თქვენ იძულებული ხართ, ამხედაც დამეთანხმობთ. თუ ყველაფერი ეს გჯერათ, მაშ რა არის მიზეზი, რომ გინაზიებში ვინდათ მოაწესრიგოთ სწავლის საქმე და სასწავლებლო სემინარიებს გვერდს უვლით; იცით თუ არა, რომ ქართულმა გინაზიებმა ხელმძღვანელობა ვერ გაუწიეს სახალხო განათლებას? დას, თუ იცნობთ სახალხო სკოლებს, გეცოდინებათ და ამიტომ საქარა—დაარსდეს ქართული სასწავლებლო სემინარიები, რომლებიც მოზადებულს სასწავლებლებს მოგვცემენ და მასთან ერთად მთელი გუბერნიის სახალხო განათლებას უხელმძღვანელებენ.

თუმცა ქალთა გინაზიები სასწავლებლებს ამზადებენ, მაგრამ უმეტეს შემთხვევაში ტუკ ნებსაც გვიანებინა, რაც სემინარიას აუ დაემართება. ბევრს გინაზია-დამთავრებულ ქალს გზა ესენება უნივერსიტეტისკენ და სახალხო სასწავლებლობას არ დადებენ. სემინარია—კი აიძულებს მათ სამ წელიწადს მინც იმუშაონ სახალხო განათლების წმინდა ასპარეზე, რაც დიდს ნაყოფს მოუტანს ჩვენს დაავადებულს ქვეყანას. მართალია, დღეს არ შეგვიძლია, რომ ცალ-ცალკე დავიარსოთ სემინარიები, მაგრამ უკეთესი იქნება, თუ ერთს სემინარიაში იქნებინა ქალებიც და კაცებიც. იქ ისინი თავიდანვე მიეჩვეიან შეერთებულ მუშაობას და შემდეგ ცხოვრებაშიაც სოლიდარულად იმქედებენ ჩვენი ერის საკეთილდღეოდ.

გზა ნახულია, დაარსეთ ქართული სასწავლებლო სემინარიები თბილისსა და ქუთაისში, თუ ვინდათ ხალხს სამსახური გაუწიოთ. ნუ გავინებთ ის მოვლენა, რომ სემინარიიდან უშაღდეს სასწავლებლებში

ი. ც.

ახალი ამბავი.

ქუთაისის ქალ. გამგეობამ დაადგინა, დახუროს ორბირის ქუჩაზე გადამდებ სენტა საავადმყოფო. მსუბუქ ავადმყოფს მოათავსებენ ამავე ქუჩაზე დაქირავებულ ესებუას სახში. ეს დადგენილება სისრულეში მოსაყვანათ ქალ. გამგეობამ აცნობა ქალ. საავადმყოფოს უფროს იქიმს ბ. როდუციას.

◆ **გუშინ დილის** მატარებლით ქუთაისში ჩამოვიდა ქუთ. სოლოქო სასამართლოს უფროსი თავჯდომარე ბ. ფედოროვი.

◆ **ქუთ. გუბერნატორმა**, დებუტიტ ჩხენკლის თხოვნით, უშაღდეს მთავრობის წინაშე შუამდგომლობა აღძრა, რომ სასურსათო თანხიდან ქუთ. გუბერნიის დამხეულთათვის გადადებულიყო სესხის სახით 750000 მან. ბ. გუბერნატორს ამ დღემდე ცნობა მოუვიდა, რომ ეს შუამდგომლობა დაკმაყოფილებული იქნება.

◆ **წყალდობით** მიყენებული ზარალის გამორკვევის თადაზავს ქუთ. გუბერნატორი უკვე შეუღდა.

◆ **დებუტატმა ჩხენკელმა** ბ. ბუბერნატორს საზოგადოებაში უშაღდგომლოს უშაღდეს მთავრობის წინაშე, რათა გამოავახენილი იქნეს ჰოლოტენიკი წყალდიდობით დაზარალებულთა რაოდენობის გამოსარკვევით და მდინარების კალაპოტების შესაკეთებლობა.

◆ **რედაქციამ** მიიღო ახალი წიგნი „პედაგოგიური კითხვების გარშემო“ (პასუხად ჩვენს კრიტიკებს)“ ვ. ჯაფარიძისა და ი. ზედგენიძისა.

წყალდიდობის მსხვერპლი

უომბელობა სტიქიონმა არც გვჭრბის საზოგადოება დასტოვა განუადგურებელი. ხუთი დღის განმავლობაში კოკიპირული წვიმა მოდიოდა. მოვარდანილები, რომელმაც დათესილი ყანები სრულიად განადგურა. გლეხების სასოწარკვეთილებას საზღვარი არა აქვს. ჯერ ისედაც უმუშევრობის გამო ყველა სახნავი ადგილი არ იყო დათესილი და რაც იყო ისიც ნიაღვრებმა წაღვექს.

ადიდა მდინარეები, განაკუთრებით ცხენის წყალი, რომელმაც

ესე სთხოვ იმ პირებს, რომელთაც საქმე ქქონათ დ. ოცხელთან ქალაღის თაობაზე დაამოწმია, რომ მართლ „სამსურველი“ წიგნი დაქარაღდათ თავის გასამართლებელი რომ ვეღარა იყოფენ—რა, დამე-ყოფს მოვლეთ.

„გლეხების ძნელად ვადაზა“ კი არ არის საპარტახინო, საპარტახინო ის ხარობა

* ესე სთხოვ იმ პირებს, რომელთაც საქმე ქქონათ დ. ოცხელთან ქალაღის თაობაზე დაამოწმია, რომ მართლ „სამსურველი“ წიგნი დაქარაღდათ თავის გასამართლებელი რომ ვეღარა იყოფენ—რა, დამე-ყოფს მოვლეთ.

ი. ც.

ვერ წავლენ. ვისაც უნდა უმაღლესი სასწავლებელი და კაბინეტი აზროვნება, მიზანდასრულები და ვისაც ხალხის კეთილდღეობა სურს, გაეიდეს სოფლად და მაშინვე გამოუხატოს ხალხის მძიმე კრიტიკა. ჩვენ გავათავოთ; სიტყვა უფლებების მქონელებს ეკუთვნის.

ნაკ. ქამუშაძე.

დროა თავდარიტეს შეუდგეთ.

საერთაშორისო ომმა არც ჩვენს სამშობლო-საქართველო დასტოვა უყურადღებოთ; მასაც მოსთხოვა მსხვერპლი და მანაც, მსგავსად თავისი წინაპრებისა, გაგზავნა თავისი რჩეული რაინდნი, მამაცი ღმერთები ბრძოლის ველზე, სადაც ასი ათასობით ასე უწყალოდ იხოებოდნენ. სამწუხაროა წინასწარ ძნელია იმის თქმა, თუ რას გვიქადის საშობლოდ ასეთ გმირულად თავის განწირვა საქართველოს საუკეთესო მამაცი ღმერთებისა, მხოლოდ „ტულათ თუ მიანც არ ჩაიარა მათმა ასეთმა განწირული სულის კვეთებამ“ და თავის განწირვამ და ტანჯულს სამშობლოს მოუტანა რამე, მათი ხსოვნა ხომ უკვდავი იქნება მაშინ და წითელი ასობით ჩაიწვრიბდნენ იგინი სამარადისო მსოფლიო ისტორიაში.

სამწუხარო და სავალალო კიდევ ის არის, რომ ამ მ.ოფლიო ომზე არა ნაელემ სიწყატირეს არც ბუნება ჩვენს; დიდიან ომის დაწყებისა, ბუნებაც მთლად შეიცვალა: ხან წვიმს, ხან თოვს, ხან სეტყვას გვიგზავნის, ხან გრგვინავს—ხანხარებს მრისხანე ხმით ცა და დედამიწა და ლამის ერთმანეთს შეებეჭიან; ხან ბერავს მრისხანე ქარი და ხან კიდევ ნიავი. გარეთ სისხლს ღვრა, შიგნით კარს გვადგია სიმშლილი! აი სურათი დღევანდელი საქართველოს მდგომარეობისა. რომელს გაუძღვლოს საბრძოლონი? ბუნება აღარ გვზოგავს უდიდოთ გვეყვება და საშველი გზა კი გვიჩვენებს არსადარა სწანს. როგორც ვთქვამთ, ეს მეოცე საუკუნეც იმას იმეორებს, რაც მცხრამეტე საუკუნემ გაიმეორა თავის დასაწყისში და თავისი სიძაქრით წარუხოცილი ბეჭედი დასვა ქართველს. ჯერ ისიც კმარა, რა შემადრწუნებელი სიმშლილად მძინვარებდა ჩვენს საშობლოში და ახლა კიდევ ჩვენს სასუბედუროდ, სიმშლილგან აკლავ სიმშლილმა ემატება. ჯერ თოვლმა და შემდეგ ხანგრძლივმა წვიმებმა სამუდამოდ გააფუჭეს, გაანადგურეს ნათესი; მოსავლის, როგორც დანადგირებით ვიცო და ჩემი თვლითაც ვუყურებ, განსაკუთრებით მიანც ზემო იმერეთში, არსად წამოკეთების პირი აღარ უჩანს, ყანებში ზოგან ტბა გამდგარი, ზოგი ნიაღვრმა წალევა და ზოგი სეტყვამ გააფუჭა. თუ რომ კიდევ სადმეა ზეზე დარჩენილი, აგერ ზაფხულის შუა რიცხვები ახლოვდება და სასუბედუროდ ჩვენდა ერთი გოჯის ოდენა არაა, ჩაყვითლებული და გაუმარგული შიგ ჩატირის მიწას. ერთის სიტყვით, ისეა გაფუჭებული ყანები დღეს ყველგან, რომ მოსავალი წელს სრულიად არ მოეკ, ვენახები და რგინიც ისე გაფუჭდნენ, რომ მოსავალს იქიდან არავინ ელის. მიუხედავად იმისა, რომ წელს ჩარჩმა ვაჭრებმა ისარგებლეს დროით და ფუფის შეიძინეს 50—60 მანეთად მსყიდნენ, საცოდავმა სოფლის მუშებმა, როგორც იქნა, შეიძინეს იგი მიანც; დროზე უაქივს, მაგრამ ამ აქიმობამ მიანც ვერა უშველა—რადგენახები მთლად ერთმანედ გრდაიბეჭდნენ; ფოთოლი აღარ გაჩნდა; ზოგს ნაცარი მიყარა, ზოგს ყურძენი გაუშავდა და მარცვლები გაცვინდა. ასეთი სამწუხარო სურათის-გაო, დღეს ყველგან სოფლის ხალხი საშინელს სასოწარკვეთილებას მისცემია, დიდს მწუხარებას შეუპყრია იგი. გარდა ომი უსერავს გულს, შიგნი უღმობელო სიმშლილი უბრალოებს თავებებს ერთის სიტყვით, დღეს ხალხი ენით აუწერელის მდგომარეობაშია ჩაყვნილი და არ იცის ვის მიმარ-

თოს საშველად. ხშირად ვაიგონებთ ამ ქამად სოფლად ხალხის გულის სიღრმედან აღმოხეთქილ მწვავე კოლოთი შემდეგს ოხვრა-გოდებას: — პატივცემილი იმითამ შეიცვალა, რადგან ეს სისხლის მღვრელი ომი რომ ატყდაო; წაიხრეს ერთმანეთს და ეს ქრისტიანი ხალხი შეუბრალებლად, უწყალოდ ხოცვენ; იქ ომი კლავს საბრალო ჩვენს ღმერთებს და აქ კი, ვინაც დარჩენილი ვართ, სიმშლილი მოგვათავებს ხელსო; კემშობრად ყოველივე ღვთის ნება, უნდა ბარემ ეს ბოროტებით აღსავსე გზაკრული წუთის სოფელი მოსპოს, გადარეცხოს ნიაღვრით და შემდეგ სულ ახალი ცხოვრება დააარსოს“ და სხვა. აი ასეთი ცხოვრების მიერ წამოყენებული მწვავე საკითხებთანაა დღეს ხალხი სოფლად გამსკვლეული. დროა, ბატონებო, დროა, ვისაც ცოტადენი გული შეგტყვიათ, დღესვე ვიფიქროთ რამე; დროა ახლავე აქედანვე შევუდგეთ თავდარიტეს, გამოვანახოთ რაიმე საშუალება და გაუმკლავდეთ უღმობელ სიმშლს, თორემ დაბოლოს მარტო თითებზე კვნენი ვერას გვიშველის და სამწუხაროდ სინანულიც ერთობ გვიანლა იქნება.

ი. ძვრულისპირელი.

ჩემი აზრი ქართული გალობის შესახებ.

(დასასრული ის „სამშობლო“ № 117) თუ გვინდა რომ ჩვენმა გალობამაც ფეხი მოიპაროს და არ გაჰქრეს, ჩვენც ასე უნდა მოვიქცეთ. თუმცა ჩვენ უძველესის დროიდან გვაქვს პარმონიული სამშობლო გალობა, მაგრამ იგი დღეს გვირგვინითაა შედარებით დარბია თავის პარმონიით და აი ამ პარმონიას გვივრება შევსება და გაუჯობებსება. ჩვენი ძველი გალობა უმდიდრეს მასალას წარმოადგენს ხელოვნებისათვის თვისი თავისებური აკორდებითა და მუსიკალური ფორმებით. ამ მხრით განსაკუთრებით შესანიშნავია იმერული კილო. ჩვენი გალობა მხოლოდ მამაკაცთა ხმებისათვის არის შედგენილი და, თუ ქალები და ბავშვებიც ღებულობენ მონაწილეობას იგინიც მამაკაცთა ხმით ჰგალობენ, რაც უხერხულია. იგი დიდი გუნდისათვის არაა დანიშნული და უმეტესთ მას ჩვენში სამაღამიანი ასრულებდა, ოთხხმოვანი გალობა კი ქალ-ვაჟთა შერეული დიდი გუნდისთვისაა, რომელიც გაცილებით უფრო დიდია და უფრო ატყვევებს სმენის. მაშასადამე ჩვენც უნდა ვიცოდნეთ, რომ ჩვენი გალობა ოთხხმოვანად ვაქციეთ. მაგრამ როგორ? ზოგიერთები უარს არ ამბობენ ჩვენი გალობის გაოთხხმოვანებაზე, მაგრამ იმ პირობით კი, რომ ძველი ხმები შეუცვლელად დარჩეს თავის ადგილას და მხოლოდ მიგრატორს მართებენ. ამაზე მუსიკის მკოდნე მართებენ. ჩვენს მუსიკის მკოდნე არ იტყვის, რადგან ეს ყველა შეთხვევაში შეუძლებელია. ჩვენი გალობის შეკეთება სწორედ იმ ტომ უფრო ძნელია, რომ სახმოვანია და ამ ხმების ყოველ ადგილას ურთიერთობის შეუცვლელად მეოთხე ხმის ჩამატება ყოველ შეუძლებელია. ამ მხრით უფრო მეტ სიმძლეს წარმოადგენს იმერული გალობა. სამაგიეროთ ჰამ სამხმოვანებაში ბევრი თავისებური აკორდებია და მუსიკალური ფორმები, რომლითაც შეუძლია კარგად ისარგებლოს ხელოვნამა. რასაკვირველია, ჩვენ უნდა ვეცადნეთ დავიცვათ ხმათა ძველებური შეთანხმება და მსგელოება, რამდენათაც ეს პარმონის არ დაარღვევს, მაგრამ თუ კი იგი ახახინჯის მას, მაშინ უსათუოდ უნდა შევიცვალოთ და ისეთი მსგელოება მივცეს, რომელიც პარმონის სიმშვენიერეს ხელს შეუწყობს. თვით უმთავრესი მგლოდია კი, რომელ-

შიაც ჩამარხულია საგლობლის უმთავრესი დედა-აზრი, იგიც უნდა გასაღონდნენ, თუ კი იგი სადმე უხერხულია, მაგრამ ისე, რომ თავისი ელფერა მიანც შეჩქეს და არ დაეკარგოს. ჩვენს გალობას აქვს ზოგიერთი აკორდი და ხმათა მსგელოება ისეთი, რომელიც პირდაპირ ეწინააღმდეგება ეგროპული მუსიკის თეორიას, მაგრამ ჩვენ ამან არ უნდა შეგვავინოს და, თუ იგინი სმენას არ გჩათირობიან ძალიან, ხოლო დამახსიათებელი კი არაა ჩვენი მუსიკისა, უსათუოდ უნდა დაცული იყონ. ჩვენებურ ბანს დიდი ნახტომები არ უყვარს და ესეც უმეტესა და დავაგარად უნდა დავიცვათ. გარდა ამისა ჩვენ სიმღერა-გალობას ერთი განსაკუთრებული თვისებაც აქვს, რომელიც დამახსიათებელია მხოლოდ ჩვენი მუსიკისა და არსად სხვაგან არ მოიპოება,—ეს ისაა, რომ ყოველთვის თავდება უნისონით, ანუ წმინდა ქინტიო უტარციოდ და, ჩემის აზრით, ესეც შენახული უნდა იქნეს. განსაკუთრებით უფრო საქარა ოთხხმოვანი გალობის შემოღება იქ, სადაც უფრო მოძალებულია უცხო გალობა.

საზოგადოთ იმისთვის, რომ ჩვენი სიმღერა გალობის დაუშავებას მოჰკიდოს კაცმა ხელი, საქარაა ჯერ თვით ეს სიმღერა-გალობა შეისწავლოს და შეიგნოს მისი სული და არსება, ბრმად არ დავმოჩილოს ეგროპული მუსიკის თეორიას, არა დენ მოიშველიოს იგი იმდენად, რამდენადაც ჩვენს მუსიკას თავისებურობას არ დაუკარგავს. ასე იქცეთ თქვენი კომპოზიტორები. ასე მოიქცეოთ სახელ-განთქმული გლინკა, რომელმაც დიდებული ნაწარმოებნი შექმნა რუსული ხალხური მოტივებიდან და საქვეყნოდ გამოიტანა რუსული მუსიკა. როდესაც ამ მოტივებს იმეხთ, მაშინვე მიხვდებით რომ იგინი ნამდვილი რუსული არიან, თუმცა წმინდა ხალხურისაგან კი განსხვავდებიან თავისი ფართო შინაარსით. გლინკამ ახალი ხანა შექმნა რუსული მუსიკის ისტორიაში, მაგრამ თანამემამულეებმა პირველად ვერ იცვენეს იგი, ვერ დააფასეს და ყბადაც კი აიღეს. გლინკის მომხდლების ხანა იყო. ეს იყო ეგროპული მუსიკის ბრმად მიბაძველობის ხანა, რაც ყოველ ერში და ყოველ დარგში აუცილებელია. დაბადებთაგანვე პირდაპირ ფეხზე ადგომა არავის შეუძლია და თუ დღეს ჩვენი სიმღერა-გალობის შემუშავებასაც ვინმე ხელს მოჰკიდებს, მაგრამ მისი ნამუშევარი სრული და უნაკლებლო არ იქნება, ამისათვის ჩვენ იგი არ უნდა დავახრხოთ. თუ კი თავიდანვე სურვილს არ ჩავეყვავთ ყველას, შეიძლება შემდეგში ჩვენც გამოგვიჩნდეს ჩვენი გლინკა და ბორტინისკი. ჩვენ ერთი ცუდი ზნე გვქირს: თუ ვაქეთ ვინმე,—ნეტა იმას, თუ ვამაგეთ და—ვაი იმას... დაე ყველამ იმუშაოს და სცადოს თავისი ნიჭი. ეს საზარალო კი არაა, სასარგებლო იქნება საქმიანობის, მიტომ რომ ამ ვარჯიშის დროს გამოირკვევა სინამდვილე და ბოლოსაც იქნება გამოჩნდება ისეთი ნიჭი, რომელიც იტყვის ახალ საფუძვლიან სიტყვას. კარგი ნაწარმოები თავის-თავად გაიკლავს გზას, ხოლო ცუდი თავისთავად გაჰქრება. მე გამოვსთქვი ჩემი ზოგადი მოსაზრებანი ჩვენი სიმღერა-გალობის შესახებ, რაც კი ჩემი დაკვირვებით შემიძინა, ხოლო უფრო დაწვრილებით გამოვკვლევა და გამოშუშავებ ჩვენი მუსიკის ფორმებისა და თავისებური კანონებისა ჩემზე უფრო მკოდნეთათვის მიმინდვია.

ქ. მადრაძე.

დაბა-სოფელი.

ტიპული (ოკრიბა). ოკრიბის სხვა სოფლებთან შედარებით ტიპული უფრო წინ სდგას. არსებობს მეტათ ფართო მდანი ქვა-ნახშირისა, რისთვისაც უკვე დიდი ხანია რაც ქუთაისიდან გაუყვანიათ რკინის გზა. ქვა-ნახშირზე მუშაობს განუწყვეტლივ ნიშნულად გადის რაქისკინ ფართო გზა-ტაკილი, საზოგადოებრივი სახლისა და სხვა საქონელი. აქ დაარსეს ორკლასიანი სამინისტრო შკოლა. აქვე არსებობს სამკითხველო და ინტელიგენტთა რიცხვიც მეტია აქ, მაგრამ ნათქვამია „არ გათვალდება ყოვანი, ბევრიც რომ ხეხა ქვაშითა“—ო და ეს ანდაზა აქ ურბებზე ითქმის. მართლაც რომ დაუდევარი ხალხი არ იყონ და საზოგადო საქმეზე ცოტას მიანც სცილობდნენ, მაშინ ტყეულის საქმეს ბევრათ უფრო გააუმჯობესებდნენ. ნუთუ დაუდევრობა არაა, როდესაც სხვაგან სოფლადაც კი აარსებენ ბევრს რაიმე ასეთ კულტურულ დაწესებულებას და აქ კი ერთი კოპერატიული ფურნეც კი ვერ დაუარსებიათ, საიდანაც შესაძლებელი იქნებოდა სუფთად დამხადილი პურის შექმნა? ახლა კი იძულებული არიან იხარჯონ პური, რომელიც ისე უსუფთაოდ არის გამოძებვარი, რომ მისი ჭამა შეუძლებელია.

სამკითხველო თუმცა არსებობს აქ, მაგრამ ძლიერ უყურადღებოთ არის მიტოვებული. მოთავსებულია ისეთ პატარა ოთახში, რომ ათი კაცი ძლივს მოთავსდება შიგ და რასაც წლიურ ქირას ამ ოთახში იხდიან ორი წლის ქირა რომ წინდაწინ დახარჯონ კარგ სახლს ააშენებდნენ სამკითხველოსთვის. მაგრამ ამაზე სრულიად არ იწყებენ თავს სამკითხველოს გაშვება. ისეთი პირები ამბობენ უარს საწევრო ფულის გადახდაზე, რომლებიც უფრო მეტ დახმარებას უნდა უწყვედნენ, არა თუ საწევრო ფულის გადაუხდელობით სამკითხველოს დაკეტვით ემუქრებიან.

სკოლაც დიდხანია დაარსეს აქ, მაგრამ სკოლისთვის სახლი ჯერაც არ აუგიათ არჩეულ პირებს, რომლებსაც დავადებული ქონდათ სკოლის სახლის აგება, ჯერაც არა გაუკეთებიათ არ. საქარა ამათი გამოცვლა და ამათ მაგიერ სხვა უფრო საზოგადოებისთვის სანდო პირები არჩევა, რომ სკოლის საქმე რიგინათ მოაწყონ, თორემ მოსალოდნელია სკოლის საქმე სრულიად ჩაშალოს.

აქ ქუჩაში ისეთი ლაფა სდგას, რომ გავლა შეუძლებელია. რაქისკენ მიმავალი კარგი გზის საშუა-

ლებით გაადვილებული იყო რაქსა და ტყეებზე უფრო მოსახლებული ტვირთის ზიდვა, მაგრამ ამ ტვირთს დროს გზა ნიუტონის კანონის მიხედვით გადმოდებულია. გზის მეთვალყურე ამ გარემოებას ნაკლებ ყურადღებას აქცევს. საქარა ამას ყურადღება მიუქცევს ვისიანაც ჯერ მგზავნი.

ს. დაბა-საქარა (შორანის მახარა). ეს სოფელი დაშორებულია დ.კვირილას 2—3 ვერსის მანძილზე. მცხოვრებლებს ხშირი მიმოხვლა აქვთ ზესტაფონში, სადაც თავის ნაწარმოებს უიღას და ყოველთვის საქარა საქონელს.

მიუხედავად ამისა, მცხოვრებლებმა ვერ შეიგნეს გზების საქაროება და ყოველ მიმოხვლის დროს ტალახში იფლებიან, თუ წვიმიანი ამინდია. გზის შეკეთება კი მათგან დიდ ხარჯს არ მოითხოვს. მით უფრო ადვილი მოსახერხებელია გზის გაკეთება, რომ ქვა და ქვიშა იქვე ახლოს მდ. კვირილის ნაპირზე უხვად მოიპოვება.

საქარა მხოლოდ მცხოვრებლებმა უყუარდნენ ჯაუტობა, ერთმანეთს მიეხმრონ და ყველა საქმე კარგად დაგვირგვინდება.

მგზ. ა. ნაკოლაშვილი.

ლია წარილი

(წვეის სკოლის მასწ. ბესარ. განჩილიძეს). ბ. ბესარაძის თქვენს წლის ივნისის 12 ს თანდასწრებით მდ. ელეფთერ ანსადის და მასწ. აკაკი განჩინადაძისა უფლის უმისეხათ მიწასთან გასწავრეთ ჩემი ზარფეხა, რისთვისაც იძულებული ვხდები გამოვიყვანოთ სამუდამოდ საშობლოში. ჩემი მხრიდან შედარებით ვასახლებ სამსონ ლევაის-ქანს ვანახებს.

გაძვეკ ერთი კვირის ვადას დიდად ამ წერილის გამოქვეყნების, რომ ამ სწინს განსაუფლებათ თქვენი მხრიდან იქნეს არჩეული შედარებით მასთანავე დავსტენ, რომ მტკუნამ მხარემ გადახადოს თანხა შედარებით გასწავრებისა ერთი კულტურული დაწესებულების სასარგებლოდ თუ მისთვის, ხოლო განჩინა კი უნდა გამოხადდეს ამავე გასწავრებისა—წინააღმდეგ შემთხვევაში უფლებას ვიტოვებ ყველა თქვენ მიერ ჩემდამი მომართული სიტყვები და მასთანავე—საქმეში თქვენი საკომარხი მეც გამოვაქვეყნებ გასწავრების ფურცლებზე და შემდეგ კი მივმართავ სამთქალაქო სამსახურს.

დავით ჯუღელი.

რედ. გამომც. ი. თ. ცინცაძე.

თ. შთავრისვილის და ახვ.

წიგნი და საკანცელარიო მალაჩია მალაჩია და გასაყიდათ გამოვიდა

„Цѣлебные минеральные источники въ Кутаисской губер.“ 20 რ. კ. მაჭაბრაძისა.

იბეჭდება და მალე გამოვა ქართული ენის სახელმძღვანელო „გაზმულ სიტყვიერებითი ქრისტომატია: ჩვენი ძველი მწერლობა და ხალხური პოეზია“, შედგენილი ს. რ. გორგაძის მიერ. იქვე იყიდება ყოველნაირი ქართული და რუსული ენის სახელმძღვანელონი, საყმაწვილო წიგნები, ახალი რუსული და ქართული ლიტერატურული ნაწარმოები, გეოგრაფიული ატლასები, კარტები და ყოველნაირი საკანცელარიო ნივთები.

ა ბ ა ნ ო .

ს. ზეკარში, ბაღდათიდან 22 ვერსის მანძილზე 16 ივნისიდან იწყებს წარმოებას გოგირდის თბილი წყლანი აბანო, მშენიერად მოწყობილი ვანებთა და ოთახებით. აბანო მდებარეობს დიდებულათ შემოკობის ბუნებით ადგილზე, მშენიერის ტყის პირში დიდ გზაზე. 10 ივნისიდან ბაღდათიდან ივლის 3 ცხენიანი, რიზინის თვლებიანი ეტლი, ნაშუადღევს ორი საათიდან ყოველ დღეს. აბანოს ახლავს ახლო სოფელი და დუქანიც, სადაც იშოვება ყოველივე საზოგადო. წყალი საზოგადოთოდ მოქმედებს ავთამყოფებზე. უმეტესად ურმით მოყვანილი ავთამყოფი, რამოდენიმე ბანაობის შემდეგ, ბუნდება უკან ჯანსაღი, ფეხით. აბანო კურნავს ნერვების სისუსტეს, რევმატიზმს, ვენერიულ ავთამყოფობას, ქაქების ტკივილს, ტანის ქავილს და სხვას.

აბანოს მოიჯარადრე ად. დვალაძე. თ.